BIULETYN

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 31 lipca 1950 — Nr 16 — Poz. 186—192

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

PISMA OKÓLNE:

186.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 12 lipca 1950 roku
(znak TE7C-01-86)

w sprawie utworzenia w ramach Polskiego Komitetu Normalizacyjnego Zakładów Normalizacyjnych: Włókiennictwa Rolniczo - Żywnościowego, Górnictwa i Słownictwa Technicznego.

Do czasu ustalenia szczegółowej organizacji Polskiego Komitetu Normalizacyjnego zgodnie ze statutem zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się w ramach Polskiego Komitetu Normalizacyjnego:

1) Zakład Normalizacyjny Włókiennictwa, z siedzibą w Łodzi, dla prowadzenia prac normalizacyjnych w dziedzinie włókiennictwa;

2) Zakład Normalizacyjny Rolniczo-Żywnościowy, z siedzibą w Warszawie, dla prowadzenia prac normalizacyjnych w dziedzinie rolnictwa i przemysłu żywnościowego;

3) Zakład Normalizacyjny Górnictwa, z siedzibą w Katowicach, dla prowadzenia prac normalizacyjnych w dziedzinie górnictwa;

4) Zakład Normalizacyjny Słownictwa Technicznego, z siedzibą w Warszawie, dla prowadzenia prac w dziedzinie słownictwa technicznego.

§ 2. Polski Komitet Normalizacyjny przedłoży w ciągu dwóch tygodni od niniejszego zarządzenia schematy organizacyjne i plany prac zakładów wymienionych w § 1.

§ 3. Szczegółową organizację i zakres działania zakładów wymienionych w § 1 określą regulaminy nadane przez Dyrektora Naczelnego Polskiego Komitetu Normalizacyjnego i zatwierdzone przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 4. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 czerwca 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z F. Szyr

187.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 20 lipca 1950 r.
(Znak TE90-7-38)

w sprawie wprowadzenia racjonalnej techniki i gospodarki smarowniczej.

W celu usprawnienia i skoordynowania techniki i gospodarki smarowniczej w przedsiębiorstwach państwowych, spółdzielczych i jednostkach budżetowych, dla osiągnięcia maksymalnych oszczędności zużycia olejów i smarów, przedłużenia okresu ich używalności, oraz polepszenia warunków konserwacji i pracy maszyn i urządzeń — zarządza się co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Komisję Techniki i Gospodarki Smarowniczej zwaną w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia Komisją.

§ 2. Zadaniem Komisji jest:

1) opracowanie:

a) programu i organizacji przeszkolenia kierowników komórek smarowniczo-olejowych na szczeblu Centralnych Zarządów Przemysłu (jednostek równorzędnych) oraz wytycznych do programu nauczania w szkołach zawodowych — techniki i gospodarki smarowniczej;

b) wytycznych programu i organizacji przeszkolenia przy Centralnych Zarządach Przemysłu i jednostkach równorzędnych — kierowników i personelu komórek smarowniczo-olejowych w podległych im zakładach;

c) szczegółowych wytycznych dla komórek smarowniczo-olejowych w zakresie: prac, praw i obowiązków, oraz współpracy z organami Centrali Produktów Naftowych (poradnictwo i kontrola) w celu usprawnienia gospodarki smarowniczej;

d) projektów norm zużycia typowych olejów i smarów dla typowych maszyn, urządzeń i środków transportowych na podstawie dotychczasowego zużycia w kraju i w krajach o przodującej technice oraz na podstawie przesłanek technicznych;

e) wytycznych i przepisów dla racjonalnego zbierania, użytkowania i regeneracji zużytych olejów i smarów;

f) zagadnienie inhibitorów dla uszlachetnienia olejów silnikowych i energetycznych;

g) zagadnienie wykorzystania tłuszczów odpadkowych w przemyśle organicznym dla celów produkcji smarów stałych;

h) wykazu nowych gatunków i właściwego doboru olejów i smarów dla nowych i rozbudowywanych gałęzi przemysłu;

i) katalogu zastosowania smarów i olejów z wykazaniem smarów zastępczych;

j) zagadnienie stosowania mieszanek z dodatkiem grafitu koloidalnego, emulsji itp.;

k) warunków granicznych dopuszczających używanie olejów energetycznych w ruchu;

l) wytycznych podniesienia poziomu technicznego urządzeń smarowniczych i typowej aparatury smarowniczej;

2) opiniowanie instrukcji o sposobie magazynowania produktów smarowniczych, opracowywanych przez Centralę Produktów Naftowych;

3) współpraca z wydawnictwami technicznymi i popularnymi z dziedziny techniki i gospodarki smarowniczej.

§ 3. 1. W skład Komisji wchodzą:

— jako przewodniczący Wicedyrektor Departamentu Techniki PKPG Ob. inż. I. Bursztyn.

— jako członkowie: przedstawiciele wyznaczeni imiennie przez właściwego ministra z następujących ministerstw, przedsiębiorstw i instytucji:
Ministerstwa Obrony Narodowej,
„ Górnictwa,
„ Przemysłu Ciężkiego,
„ Przemysłu Lekkiego,
„ Komunikacji,
„ Rolnictwa i Reform Rolnych,
„ Handlu Wewnętrznego,
Centrali Produktów Naftowych,
Głównego Instytutu Naftowego,
Instytutu Chemii Przemysłowej,
Zjednoczonych Rafinerii Nafty,

— jako sekretarz — osoba powołana przez przewodniczącego komisji.

2. Miejscem urzędowania Komisji jest Departament Techniki PKPG.

§ 4. 1. Opracowanie poszczególnych zagadnień, należących do zakresu działania Komisji, przewodniczący jej może powierzać rzeczoznawcom zarówno spośród jej członków jak i spośród innych osób, na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. W razie potrzeby Komisja może powoływać Podkomisje, które podlegają przewodniczącemu Komisji i działają na podstawie niniejszego zarządzenia. Przewodniczącego Podkomisji wyznacza przewodniczący Komisji.

§ 5. Za udział w posiedzeniach Komisji i Podkomisji przewodniczący, członkowie i sekretarz otrzymywać będą wynagrodzenie na zasadach ustalonych uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach Komisji z tym, że stosownie do pktu 3 tejże uchwały, przewidziane w niej stawki podwyższą się do zł 1.500 dla przewodniczącego Komisji i przewodniczących Podkomisji i do zł 1.000 dla pozostałych osób, biorących udział w posiedzeniach Komisji i Podkomisji.

§ 6. Wydatki Komisji i Podkomisji pokrywane będą z budżetu PKPG w ramach zatwierdzonego preliminarza budżetowego.

§ 7. Komisja opracuje regulamin swych prac i przedstawi go do zatwierdzenia przez Przewodniczącego PKPG.

§ 8. Przewodniczący Komisji będzie składać Przewodniczącemu PKPG co kwartał pisemne sprawozdanie z przebiegu prac Komisji.

§ 9. Komisja działa do czasu odwołania przez Przewodniczącego PKPG.

§ 10. W razie uzasadnionej przez Komisję potrzeby szczegółowego opracowania zagadnień, o których mowa w § 2 właściwi ministrowie powołają w podległych im resortach Podkomisje na szczeblu ministerstwa, Centralnych Zarządów Przemysłu i jednostek równorzędnych oraz Sekcje na szczeblu przedsiębiorstw i zakładów.

§ 11. Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego poleci znaczne rozszerzenie materiału programowego i czasu dla zagadnienia techniki i gospodarki smarowniczej w nowych programach na rok szkolny 1950/51 — w szkołach zawodowych specjalności: mechanicznych, energetycznych, komunikacyjnych, hutniczych i górniczych.

§ 12. Minister Handlu Wewnętrznego zarządzi rozszerzenie działalności istniejącego laboratorium przy Dyrekcji Naczelnej Centrali Produktów Naftowych dla stworzenia możliwości wszechstronnego badania produktów naftowych i pokrewnych pochodzenia nieropnego, oraz zastosowania tych produktów we wszystkich gałęziach gospodarstwa narodowego.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

188.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 21 lipca 1950 r.

(Znak TE9O-7-38)

w sprawie ogólnych zasad planowania, wykonywania i finansowania remontów.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26 poz. 190 zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zatwierdza się instrukcję Nr 30 o ogólnych zasadach planowania, wykonywania i finansowania remontów obiektów majątku trwałego jednostek gospodarki narodowej.

§ 2. 1. Przepisy instrukcji obowiązują:

1) w zakresie ogólnym, planowania, wykonywania i normowania remontów — urzędy, instytucje państwowe, przedsiębiorstwa państwowe i państwowo spółdzielcze, centrale spółdzielczo-państwowe, oraz spółki prawa cywilnego lub handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe, albo osoby prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego;

2) w zakresie finansowania — przedsiębiorstwa prowadzone według zasad rozrachunku gospodarczego.

2. Przepisy instrukcji stanowią wytyczne dla innych nie wymienionych w ust. 1 jednostek gospodarki uspołecznionej, a w zakresie finansowania remontów także i dla jednostek budżetowych.

3. Instrukcja, o której mowa w § 1, nie obowiązuje rolniczych spółdzielni produkcyjnych.

§ 3. W związku z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Znak INON-02-08 Nr 18 z dnia 31 stycznia 1950 r. w sprawie wyłączenia kapitalnych remontów w zakresie działalności służby inwestycyjnej — służby inwestycyjne wszystkich szczebli organizacyjnych przekażą do dnia 31 lipca 1950 r. sprawy dotyczące kapitalnych remontów:

1) w Centralnych Zarządach Przemysłu (jednostkach równorzędnych) i przedsiębiorstwach — komórkom Głównego Mechanika,
2) we władzach naczelnych — Departamentom Produkcji i Techniki lub innym równorzędnym komórkom organizacyjnym, ustalonym zarządzeniami właściwych ministrów.

§ 4. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc obowiązującą przepisy Instrukcji Nr 6/DI w sprawie tymczasowych zasad planowania kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłowych, zatwierdzonej zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 marca 1949 r. z wyjątkiem przepisów zawartych w załącznikach: Nr 1 z dnia 21 stycznia 1949 r. i Nr 3 do powyższej instrukcji, dotyczących opracowania dokumentacji remontowej.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dnia 21 lipca 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski**

189.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 27 lipca 1950 r.

(Znak IN4A-02-1)

zmieniające zarządzenie w sprawie sprawozdawczości statystycznej inwestycyjnej.

Na podstawie §§ 5 i 12 ust. 1 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1950 roku o programie prac statystycznych na rok 1950 (Monitor Polski Nr A-34, poz. 397), w związku z trudnościami, napotykanymi przez resorty przy opracowaniu skróconych zestawień wynikowych wg wzoru IW-2, stosownie do § 7 ust. 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6 marca 1950 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej inwestycyjnej (Monitor Polski Nr A-34, poz. 398), spowodowanymi brakiem ścisłego kontaktu inwestorów centralnych z inwestorami bezpośrednimi, niezbędnego dla korygowania napotykanych w formularzu IW-1 błędów, zarządza się, co następuje:

§ 1. § 7 ust. 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6 marca 1950 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej inwestycyjnej (Monitor Polski Nr A-34, poz. 398) otrzymuje brzmienie:

„3. Inwestorzy naczelni sporządzają na podstawie raportów podległych inwestorów bezpośrednich skrócone zestawienie wynikowe wg wzoru „IW-2-wynikowy" za dany kwartał i przesyłają je inwestorowi centralnemu.

Inwestor Centralny opracowuje na podstawie nadesłanych przez inwestorów naczelnych materiałów raport zbiorczy wynikowy całego resortu i przesyła go:

a) Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w 3 egzemplarzach,
b) Centrali Banku Inwestycyjnego w 1 egzemplarzu".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski**

190.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT TECHNIKI

z dnia 11 lipca 1950 r.

(Znak TE5A-00-1)

w sprawie realizowania pomysłów racjonalizatorskich i usprawnień.

W celu zapewnienia upowszechnienia usprawnień, dokonywanych w zakładach pracy i ogłoszonych przez Urząd Patentowy RP, Departament Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustala, co następuje:

1. Jednostki, podległe bezpośrednio ministerstwom, w terminie do 14 dni od daty niniejszego pisma okólnego, zlecą kierownikom wszystkich podległych sobie zakładów pracy — pod odpowiedzialnością, o której mowa w p. 2:

a) skompletowanie w ciągu 2 miesięcy od daty zlecenia, wszystkich wydanych przez Urząd Patentowy RP opisów usprawnień, nadających się do wprowadzenia w kierowanych przez nich zakładach;
b) zrealizowanie i uruchomienie najdalej w ciągu 8 miesięcy od daty niniejszego pisma okólnego wszystkich usprawnień, mogących przynieść korzyść zakładowi pracy;
c) abonowanie opisów i stałe wykorzystywanie usprawnień, w miarę pojawiania się ich opisów.

2. Kierownicy zakładów pracy, winni niewykonania poleceń, o których mowa w p. 1, lit. a, b i c — pociągnięci zostaną do odpowiedzialności służbowej.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU TECHNIKI

Inż. Ignacy Bursztyn

191.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT TECHNIKI

z dnia 11 lipca 1950 r.

(Znak TE5D-00-2)

w sprawie wykonywania wynalazków i wzorów użytkowych.

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 23 grudnia 1949 r. w sprawie wykonywania wynalazków i wzorów użytkowych (Biuletyn PKPG nr 1, poz. 12 z 1950 roku), umożli-

wiło naszej gospodarce narodowej szybkie wykorzystywanie w celach produkcyjnych w przedsiębiorstwach i zakładach gospodarki uspołecznionej wynalazków i wzorów użytkowych.

§ 2 wymienionego zarządzenia wyraźnie mówi o obowiązku zawiadamiania Urzędu Patentowego RP przez ministerstwa w ciągu 2 miesięcy, od chwili otrzymania opisów patentowych, czy wynalazek będzie wykonywany, w jakim zakładzie pracy, lub że ministerstwo nie jest tym wynalazkiem zainteresowane.

Chcąc uniknąć w przyszłości strat, jakie mogłaby ponieść gospodarka narodowa w przypadku niewyzyskiwania możliwości wynikających z postanowień zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 23 grudnia 1949 r., zwraca się uwagę na konieczność spowodowania przestrzegania postanowień wyżej wspomnianego zarządzenia.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU TECHNIKI

Inż. Ignacy Bursztyn

192.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ORGANIZACYJNO-PRAWNY

z dnia 29 lipca 1950 roku

(Znak OP7O-04-72)

w sprawie podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo-spółdzielczych objętych zasadami systemu finansowego.

Nawiązując do pisma okólnego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Departament Finansowy z dnia 15 lutego 1950 r. znak FN11W2-5 (Biuletyn PKPG Nr 3, poz. 56) Departament Organizacyjno-Prawny Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego podaje do wiadomości i stosowania zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 lipca 1950 roku zmieniające zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1950 r. w sprawie poboru w roku 1950 podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo-spółdzielczych objętych zasadami systemu finansowego.

DYREKTOR DEPARTAMENTU w z. **Mgr E. Jabłoński**

Załącznik do pisma okólnego PKPG — Dep. Org. Prawny, znak OP70-04-72 z dnia 29 lipca 1950 r.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 lipca 1950 roku

w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1950 r. w sprawie poboru w roku 1950 podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo-spółdzielczych objętych zasadami systemu finansowego.

§ 1. W zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1950 r., w sprawie poboru w roku 1950 podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo-spółdzielczych; objętych zasadami systemu finansowego, wprowadza się następujące zmiany:

1) W Dziale I w nagłówku po słowach „Zasady opodatkowania" stawia się kropkę, a dalsze wyrazy skreśla się,

2) w § 1 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie: „§ 1. 1. Przepisy §§ 2 do 10 oraz 12 zarządzenia niniejszego obowiązują przedsiębiorstwa, o których mowa w Dziale I zarządzenia, o ile przepisy Rozdziału 2 Działu I nie stanowią inaczej",

3) w § 1 ust. 2 wstawia się po wyrazach „Prezesowi Rady Ministrów" wyrazy: „Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego",

4) w § 5 ust. 2 pkt b) otrzymuje brzmienie następujące: „b) wartość sprzedażną deputatów branżowych",

5) w § 5 ust. 3 wstawia się jako pkt 2) nowy ustęp, w następującym brzmieniu: „b) wewnętrznych przesunięć surowców i materiałów pomocniczych, dokonanych w ramach Centralnego Zarządu lub równorzędnej jednostki, pomiędzy jednostkami samodzielnie bilansującymi",

6) w § 5 ust. 3 dotychczasowy punkt b) oznacza się jako „c)", zaś punkt c) jako „d)", przy czym punkt e) według nowego oznaczenia otrzymuje brzmienie następujące: „e) przesunięć wewnętrznych towarów, przeznaczonych do rozrachunku z plantatorami, pomiędzy jednostkami samodzielnie bilansującymi, w ramach Centralnego Zarządu lub równorzędnej jednostki",

7) w § 5 ust. 3 wstawia się na końcu dwa nowe punkty o następującym brzmieniu: „e) wartości sprzedażnej bądź odpłaty, osiągniętej za wydane w ramach umów o pracę towary (deputaty branżowe itp.):

a) odkupywane od central handlowych,

b) od których został uiszczony przemysłowy podatek obrotowy, w przypadku gdy dla obrotu tymi towarami na szczeblu handlu przewiduje się stawkę handlowego podatku obrotowego, określoną w § 12 zarządzenia niniejszego,

c) wydania przez zakład przemysłowy plantatorom towarów, nabytych przez ten zakład po cenie, mieszczącej w sobie przemysłowy, a w przypadku nabycia towaru w centrali handlowej bądź równorzędnej jednostce organizacyjnej, również handlowy podatek obrotowy".

8) § 6 skreśla się,

9) w § 8 dodaje się na końcu następujące wyrazy: „przy czym czynności Central Zaopatrzenia, związane z upłynnianiem remanentów surowców i materiałów traktuje się na równi z działalnością statutową",

10) w § 9 dodaje się nowy ustęp o następującej treści: „4. Przepisów ust. 1 — 3 nie stosuje się do należności z tytułu:

1) przemysłowego podatku obrotowego, przypadającego od obrotu, osiągniętego przez:

a) Polski Monopol Solny ze sprzedaży soli jadalnej białej na rynek krajowy,

b) Państwowy Monopol Zapałczany ze sprzedaży zapałek na rynek krajowy,

c) Państwowy Monopol Spirytusowy ze sprzedaży wyrobów wymienionych w § 11 ust. 1 A pkt 18 niniejszego zarządzenia na rynek krajowy;

2) handlowego podatku obrotowego, przypadającego od obrotu, osiągniętego przez:

a) Zakłady sprzedaży Polskiego Monopolu Tytoniowego ze sprzedaży wyrobów PMT na rynek krajowy,

b) Centralę Handlową Przemysłu Cukrowniczego ze sprzedaży cukru gotowego w kraju, pochodzącego z produkcji krajowej.

Narodowy Bank Polski potrąca należności z powyższego tytułu z zainkasowanych faktur i odprowadza na rachunek właściwej dla wymienionych wyżej podatników wła-

dzy podatkowej. Od towarów, wymienionych w § 11 ust. 1A pkt. 18 lit. a) niniejszego zarządzenia, potrąca się 88%, zaś od towarów, wymienionych w § 11 ust. 1A punkt 18 lit. b) — d) — 60% należności, uzyskanej ze sprzedaży tych towarów. Różnice pomiędzy kwotą potrąconą w powyższy sposób, a kwotą podatku, przypadającą do zapłaty, wpłaca podatnik w terminie, określonym ust. 1 i 2".

11) w § 10 pkt 2 otrzymuje brzmienie następujące: „2. pozostałym Ministrom (Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego) z wyjątkiem przedsiębiorstw, o których mowa w działach II — X 2%,

12) § 11 otrzymuje brzmienie następujące: „§ 11. 1. Przemysłowy podatek obrotowy wynosi od obrotów, osiągniętych przez: A. przedsiębiorstwa i zakłady, podległe:

1) Polskiemu Monopolowi Solnemu ze sprzedaży:

a) soli jadalnej białej kamiennej w obrocie krajowym 70%,

b) soli jadalnej białej warzonej w obrocie krajowym 60%,

c) soli kamiennej białej przemysłowej 53%,

d) soli szarej kamiennej jadalnej, soli bydlęcej oraz szarej soli przemysłowej w obrocie krajowym jak również soli eksportowej 2%.

2) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Naftowego ze sprzedaży:

a) benzyny, nafty, olejów: gazowego, wrzecionowego, maszynowego, silnikowego, cylindrowego, wazelinowego, osiowego i pozostałych olejów, parafiny płynnej i wazeliny 3%,

b) smarów i regenerowanych olejów oraz wyrobów żelaznych, produkowanych przez Centralne Warsztaty Naftowe 2%.

3) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Maszynowego ze sprzedaży:

a) tarcz ściernych 48%,

b) wyrobów, wytwarzanych przez Zjednoczenie Przemysłu Narzędziowego, z wyjątkiem wymienionych w pkt. a) 24%,

c) wyrobów, wytwarzanych przez Zjednoczenie Przemysłu Precyzyjno-Optycznego 17%;

4) Centralnemu Zarządowi Wyrobów Metalowych ze sprzedaży:

a) wyrobów, wytwarzanych przez przedsiębiorstwo „Fabryki Drutu i Wyrobów z Drutu" 37%,

b) wyrobów, wytwarzanych przez Zjednoczenie Przemysłu Odlewniczego 27%,

c) wyrobów z blachy 22%,

d) wyrobów, wytwarzanych przez przedsiębiorstwo „Zjednoczone Fabryki Okuć i Sprzętów Metalowych" 21%,

e) wyrobów, wytwarzanych przez przedsiębiorstwo „Zjednoczone Fabryki Śrub i Nitów" 18%;

5) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Elektrotechnicznego ze sprzedaży:

a) wyrobów, wytwarzanych przez Zakłady Wytwórcze Lamp Elektrycznych w Pabianicach i Katowicach 40%,

b) wyrobów, wytwarzanych przez Zakłady Wytwórcze Aparatury Niskiego Napięcia w Łodzi, Górnośląskie Zakłady Maszyn Elektrycznych w Gliwicach, Śląskie Zakłady Wytwórcze Aparatury Elektrycznej w Bielsku i Bialskie Zakłady Elektrotechniczne w Białej Krakowskiej 35%,

c) wyrobów, wytwarzanych przez Zakłady Wytwórcze Urządzeń Telefonicznych w Warszawie, Zakłady Wytwórcze Podzespołów Telekomunikacyjnych w Krakowie, Zakłady Wytwórcze Lamp Elektrycznych w Warszawie 30%,

d) wyrobów, wytwarzanych przez Zakłady Wytwórcze Przyrządów Pomiarowych we Włochach k/Warszawy 25%,

e) wyrobów, wytwarzanych przez Zakłady Wytwórcze Maszyn Elektrycznych i Transformatorów w Żychlinie, Zakłady Wytwórcze Maszyn Elektrycznych „Świdnica" w Świdnicy, Zakłady Wytwórcze Transformatorów w Mikołowie, Zakłady Wytwórcze Aparatów Wysokiego Napięcia w Warszawie i Pełcznicy oraz Zakłady Wytwórcze Sprzętu Instalacyjnego w Czechowicach 20%,

f) wyrobów, wytwarzanych przez Zakłady Wytwórcze Transformatorów i Urządzeń Termotechnicznych w Łodzi, Zakłady Wytwórcze Ogniw i Baterii w Poznaniu i Wrocławiu, Zakłady Wytwórcze Sprzętu Instalacyjnego w Bydgoszczy i Poniatowej, Zakłady Wytwórcze Aparatury Oświetleniowej w Warszawie, Zakłady Wytwórcze Aparatury Precyzyjnej w Świdnicy, Świebodzicach i Ząbkowicach, Zakłady Wytwórcze Aparatury Teletechnicznej w Radomiu oraz Zakłady Wytwórcze Głośników we Wrześni 15%,

g) wyrobów, wytwarzanych przez Zakłady Wytwórcze Aparatów Telefonicznych w Łodzi, Zakłady Wytwórcze Specjalnych Maszyn Elektrycznych w Katowicach oraz Śląskie Zakłady Wytwórcze Materiałów Elektrotechnicznych w Dziedzicach 10%,

h) wyrobów, wytwarzanych przez Zakłady Wytwórcze Silników Elektrycznych w Cieszynie, Zakłady Wytwórcze Silników Elektrycznych w Bielsku, Będzińskie Zakłady Wytwórcze Materiałów Elektrotechnicznych w Będzinie, Poznańskie Zakłady Elektrotechniczne w Poznaniu, Łódzkie Zakłady Wytwórcze Aparatury Elektrycznej w Łodzi i Dolnośląskie Zakłady Wytwórcze Urządzeń Radiowych w Dzierżoniowie 5%

6) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Chemicznego ze sprzedaży wyrobów, wytwarzanych przez:

a) Zakłady Sodowe w Krakowie i Mątwach 45%,

b) Zakłady Przemysłu Nieorganicznego w Kwaczale 42%,

c) Zakłady Elektrochemiczne w Ząbkowicach 40%,

d) Zjednoczone Zakłady Przemysłu Farmaceutycznego w Warszawie oraz Zakłady Przemysłu Chemicznego w Pabianicach 30%,

e) Zjednoczone Zakłady Barwników „Boruta" w Zgierzu 26%,

f) Nadodrzańskie Zakłady Przemysłu Organicznego „Rokita" w Brzegu Dolnym 23%,

g) Zakłady Chemiczne „Azot" w Jaworznie 22%,

h) Zjednoczone Zakłady Gazów Technicznych w Gliwicach 21%,

i) Zakłady Elektrochemiczne w Sosnowcu 18%,

j) Zjednoczone Fabryki Farb i Lakierów w Gliwicach 17%,

k) Fabrykę Odczynników Chemicznych „Foch" w Gliwicach 11%,

l) Zjednoczone Zakłady Przemysłu Chemicznego „Erg" w Katowicach oraz Zakłady Chemiczne w Pustkowie 9%,

m) Dolnośląskie Zakłady Chemiczne w Żarowie k/Świdnicy 8%,

n) Zakłady Przemysłu Nieorganicznego w Tarnowskich Górach 7%;

7) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Dziewiarskiego ze sprzedaży towarów branży pończoszniczej:

a) steelonowego 52%,

b) jedwabnego oraz bielizny jedwabnej (damskiej i męskiej), z wyłączeniem półjedwabnej 42%,

8) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Odzieżowego ze sprzedaży:

a) guzików z orzecha kamiennego 77%,

b) guzików z mączki rogowej 32%,

c) kapelin i kapeluszy velourowych 27%,

d) kapeluszy „Aero", „Eden" i włosowych, kapelin włosowych, grzebieni i guzików z masy plastycznej 17%

e) ubiorów męskich i młodzieżowych 13%,

f) bielizny pościelowej i stołowej, okryć męskich i damskich, kołder, wyrobów metalowych, bielizny męskiej (piżam), chłopięcej i damskiej, koszul damskich jedwabnych oraz sprzączek 12%,

g) odzieży ochronnej, kapeluszy wełnianych, ubiorów damskich, odzieży dziecięcej, umundurowania i odzieży służbowej, beretów wełnianych, kompletów damskich jedwabnych 7%;

9) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Drzewnego ze sprzedaży:

a) mebli giętych 25%,

b) sklejki 19%,

c) pozostałych wyrobów 8%,

10) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Mineralnego ze sprzedaży:

a) kamienia i marmuru 17%,

b) papy i izolacji 9%,

c) surowców mineralnych 8%,

d) cementu 5%,

11) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Szklarsko-Ceramicznego 6%;

12) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Gumowego i Tworzyw Sztucznych ze sprzedaży:

a) opon rowerowych 62%,

b) skórgumy 57%

c) obuwia zawodowego i ceraty 56%,

d) obuwia zimowego 50%,

e) dętek rowerowych 45%,

f) dętek trakcji kołowej (poza fabryką w Dębicy) 44%,

g) obuwia letniego 43%,

h) opon ciężarowych i traktorowych 34%,

i) dętek trakcji kołowej (fabryka w Dębicy) 23%,

j) transporterów 21%,

k) protektorowanych opon oraz naprawionych opon i dętek 20%,

l) opon motocyklowych 12%,

m) okładów gumowych 10%,

n) opon do pojazdów osobowych 9%,

o) artykułów technicznych 7%,

p) regeneratów (wytwórnia w Bolechowicach) 6%,

13) Państwowemu Monopolowi Zapałczanemu ze sprzedaży zapałek w obrocie krajowym 68%,

14) Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego ze sprzedaży:

a) wysłodków suchych 10%,

b) cukru białego 3%.

15) Zjednoczeniu Przemysłu Ziemniaczanego ze sprzedaży:

a) karmelu 50%,

b) syropu i cukru skrobiowego 49%,

c) mączki ziemniaczanej 32%,

d) dekstryn 24%,

e) klejów dekstrynowych i krochmalowych 20%.

16) Zjednoczeniu Przemysłu Cukierniczego ze sprzedaży:

a) czekolady twardej 60%,

b) czekolady nadziewanej 55%,

c) cukierków czekoladowych 39%,

d) pieczywa cukierniczego 9%,

e) innych cukierków 4%.

17) Zjednoczeniu Przemysłu Surogatów Kawowych i Namiastek Spożywczych ze sprzedaży:

a) proszków do pieczenia i cukru waniliowego 47%,

b) przypraw w stanie zbutelkowanym 27%,

c) przypraw w kostkach 22%,

d) cukru korzennego, przypraw do pierników i „babki świątecznej" 12%,

e) pozostałych wyrobów 5%.

18) Państwowemu Monopolowi Spirytusowemu ze sprzedaży w obrocie krajowym:

a) wódek czystych, spirytusu zbutelkowanego, spirytusu luzem do wyrobu wódek gatunkowych i esencji, do konserwacji napojów winnych i soków oraz wszelkich artykułów spożywczych z wyjątkiem octu 88%,

b) wódek gatunkowych wytrawnych 75%,

c) wódek gatunkowych słodkich, półsłodkich i likierów (z wyjątkiem jajowego) oraz wódek mieszanych na nalewach owocowych i spirytusach owocowych 70%,

d) nalewów naturalnych wódek, sporządzonych na spirytusach owocowych, zbożowych, wypalanych z wina lub winogron oraz likieru jajowego 60%.

B. 1) Przedsiębiorstwa wytwarzające drożdże, ze sprzedaży drożdży nadających się do wypieku pieczywa (piekarnianych) 77%.

2) Browary ze sprzedaży piwa 25%.

3) Przedsiębiorstwa wytwarzające napoje winne (wina, miody pitne i moszcze) ze sprzedaży tych towarów 10%.

4) Zakłady Mięsne Dyrekcji Przetwórstwa Centralnego Zarządu Przemysłu Mięsnego ze sprzedaży mięsa, tłuszczów, wędlin i konserw oraz odpadków poubojowych niejadalnych 1%.

5) Zakłady Rybne podległe Centrali Rybnej 1%.

6) Zakłady przetwórcze Centrali Odpadków Produktów Poubojowych „Bacutil" 1%.

7) Zakłady wytwórcze (przetwórcze) Polskich Zakładów Zbożowych 1%.

8) Zakłady wytwórcze (przetwórcze) ze sprzedaży bezpośrednio konsumentom towarów wymienionych w art. 9 ust. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) 12%.

2. Do obrotów, niewymienionych w ust. 1, a osiągniętych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w tym ustę-

pie, stosuje się stawki, określone w § 10 niniejszego zarządzenia".

13) w § 15 dodaje się nowy ustęp o następującym brzmieniu:

„3. Obroty, osiągnięte przez Zakłady Sprzedaży Polskiego Monopolu Tytoniowego, ze sprzedaży wyrobów tytoniowych centrali eksportowej, celem sprzedaży za granicę, wolne są od podatku obrotowego".

14) w § 16 skreśla się ustęp 2.

§ 2. 1. Różnica przemysłowego podatku obrotowego, wynikła z podwyższenia stawki podatkowej w myśl § 1 pkt 11) niniejszego zarządzenia, przypadająca z tytułu obrotów dokonanych w czasie od 1.I. do 30.IX.1950 r. płatna jest w terminie do dnia 25 października 1950 r.

2. Podatnicy obowiązani do uiszczenia różnicy, o której mowa w ust. 1 niniejszego zarządzenia, złożą w terminie do dnia 25 sierpnia 1950 r., równocześnie z deklaracją na zaliczkę na podatek obrotowy za lipiec 1950 r., osobną deklarację (według ustalonego wzoru), zawierającą sumaryczne rozliczenie z tytułu przemysłowego podatku obrotowego według podwyższonych stawek za pierwsze półrocze 1950 r.

3. Podatnicy, o których mowa w ust. 2, powinni w deklaracjach na zaliczki na podatek obrotowy za miesiąc lipiec, sierpień i wrzesień 1950 r. wykazywać w osobnych pozycjach:

a) należności i wpłaty z tytułu przemysłowego podatku obrotowego według stawek, określonych w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15.II.1950 r.

b) różnicę podatku, wynikającą z podwyższenia stawki podatkowej.

4. Począwszy od 1 października 1950 r. przemysłowy podatek obrotowy powinien być zadeklarowany w jednej pozycji według obowiązującej stawki i uiszczony w ustalonym terminie płatności.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1950 r. z wyjątkiem przepisów § 1 pkt 5), 6) i 9), które wchodzą w życie z dniem 1 sierpnia 1950 r.

MINISTER FINANSÓW **K. Dąbrowski**

SPROSTOWANIE

W zarządzeniu Przewodniczącego PKPG z dnia 26.VI.1950 r. w sprawie zmiany typu opakowań z blachy stalowej ocynowanej (Biuletyn PKPG nr 14, poz. 168), zamiast użytych w tytule i tekście słów:, ‚blacha ocynkowana" powinny być słowa: „blacha ocynowana", co niniejszym prostuje się.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.
Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębione, Warszawa, Foksal 15, tel. 7-39-45.

PRENUMERATA: kwartalna 540 zł, półroczna 1.080 zł, roczna 2.160 zł.
PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębior stwo Kolportażu „Ruch", Warszawa. ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-14000 **Cena numeru 60 zł.**

Zam. 740 z dnia 3.VIII.50 r. Nakład 15.0000 egz. Ukończono w sierpniu 1950 r. Druk. „Prasa Demokratyczna"
R-118525